

[Hjørtnæs.]

hændelse af landarbejderboliger. Det hændes heldigvis ofte, at en landarbejder får varig beskæftigelse andetsteds og derfor ikke kan blive boende i samme kommune; men som arbejdsmulighederne er i disse kommuner, har det vist sig at være forbundet med meget store vanskeligheder at få en landarbejderbolig solgt til kvalificeret køber efter de nugældende regler. Spørgsmålet er derfor: er det nødvendigt med en så streng administration af denne lov, og finder ministeren ikke, at det var værd at overveje lidt smidigere forhold på dette område?

Jeg vil gerne slå fast, at jeg ikke er ude om, at der skal kunne blive tale om spekulation, så der går urimelige grundejerfortjenester i forkerte lommer, og at vi også i Hjørring amt har været glade for den lovgivning, der har skabt rammen om så mange lykkelige hjem, som ellers ikke ville være kommet. Men det, der sker på disse områder, er der vel ingen der kan være skyld i, og jeg tillader mig derfor at stille dette spørgsmål til den højtærede landbrugsminister for derigennem at opnå, at vi deroppe, også husmandsbrugskommissionen, kan blive offentligt orienteret derom.

Landbrugsministeren (Skytte): På det spørgsmål, det ærede medlem har stillet, er jeg i den situation, at jeg kan give et bekræftende svar. Jeg er opmærksom på, at der forekommer tilfælde, hvor særlige forhold som f. eks. dem, det ærede medlem pegede på, bevirker, at der ikke er mulighed for at finde en køber til en landarbejderbolig, en køber, som opfylder de krav om beskæftigelse, loven stiller, for at han kan få tinglyst endeligt skøde på arbejderboligen. Loven indeholder navnlig med henblik på sådanne tilfælde en dispensationsbestemmelse, hvorefter statens jordlovsudvalg kan tillade en ukvalificeret køber at få tinglyst skøde, og hvis jordlovsudvalget afslår dette, kan sagen indbringes for landbrugsministeriet til afgørelse.

Derimod er der ingen hjemmel for at tillade en ukvalificeret køber at overtage et statslån, og det hindrer rent faktisk en sådan køber i at købe en landarbejder-

bolig, fordi statslånene, i hvert fald for de nyere ejendommers vedkommende, langt overstiger de lån, der kan fås i ejendommene på almindelige lånevilkår; derfor kan kravet om statslånets indfrielse i mange tilfælde være en hindring for, at der overhovedet kan findes en køber.

I overensstemmelse med det tilsagn, jeg gav under behandlingen af det nylig gennemførte lovforslag om udlån til arbejderboliger på landet, har jeg derfor anmodet den kommission, som behandler udlånsreglerne i statshusmandsloven, om også at underkaste bl. a. reglerne om ejerskifte og arbejderboliger på landet en dyberegående behandling. Jeg venter, at kommissionen vil kunne afslutte sit arbejde med denne opgave i så god tid, at jeg til efteråret samtidig med fremsættelsen af forslag til ny udlånslov vil kunne fremsætte et forslag om ændring af de gældende ejerskifteregler, der kan muliggøre en rimelig løsning af de vanskeligheder, som det ærede medlem her har fremdraget. Jeg er enig i, at de eksisterer, og jeg mener, vi må se at få dem afhjulpet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til justitsministeren:

„Vil justitsministeren ændre den praksis, der går ud på, at en hustru ved indgåelse af nyt ægteskab ikke må bære familienavnet fra ægteskabet med den tidligere mand?“

Hanne Budtz: Dansk navneret er der meget lidt lovgivning om, og den gældende navneret er fortrinsvis udfærdiget gennem domspraksis og justitsministeriel praksis. Det er derfor, jeg rejser det spørgsmål over for justitsministeren, om han vil være villig til at ændre den nugældende administrative praksis, som går ud på, at der ikke gives en kvinde tilladelse til ved indgåelse af nyt ægteskab at bevare sit familienavn fra tidligere ægteskab.

Der tales altid om, at det er mandens familienavn. Jeg synes, det er et beklageligt synspunkt, idet det navn, som begge ægtefæller fører som familienavn, såre naturligt forekommer at blive et fælles familienavn, altså lige så meget hustruens som mandens.